

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXXII. B. Virgo viatores de Puero interrogat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA XXXII.

B. Virgo viatores de Puerō
interrogat.

1. *Viatores de suo Puerō interrogat.*
2. *Describit eius pulchritudinem.*
3. *Suum in vestigando studium exprimit.*
4. *Vanum tamen laborem accusat.*

N Vlla tot emensis cui meta stat vltima campis,
 Lassa sub hac palmā debile flecto latus.
 Arque viam propter, puluis quā plurimus vndat,
 Aduenaque in spisso puluere spissus adit;
 Vos precor, eia viri, Solymus quos euocat ignis,
 Dicite, lux Gnati nuncubi visa mei est?
 Vosque nurus Syriae, Sidoniadesque puellae,
 Dicite; vos Pueri nuncubi tangat amor.
 Tangat amor (voveo) profugi, quem venor, Alumni:
 Dulcior haud vllus fructus amoris erit.
 Mox illi roseas portas Aurora recludet;
 Viderit vt casto surgere manē toto.
 Aureaque astrigerum prætexit vespera velum;
 Viderit vt somno lumina fessa premi.
 Quid Pueri roseas auras, radiosue decoros
 Enumerem? numero ceditis astra meo.
 Quā secumque tulit; flos pulchrior omnis & arbor
 Emicat, & pictis ridet amæna comis.
 Lux tamen hæc tam clara latet. quis crederet vmbra?
 Qui prius his oculis sol, modò nimbus erit.
 Nunquid & est Puerō fraus, cui mens nescia fraudis?
 Quidquid id est; Matris gaudia fraudat Amor.
 Ludus Amor Gnato, quo non sit pulchrior alter;
 Qui nunc sit superum forte remensus iter,

Agr

Aut alit Hesperios, alio vel in orbe Britannos,
 Vt bibat è Tamesi, diuite siue Tago.
 Sic licet ætherias petat, vt Iouis armiger, oras,
 Aut terat ignotum solus, vt agnus, iter:
 Mœsta ramen scopulos volucris super emico cursu,
 Quæque rigent densis hirta fruteta rubis.
 Hæc ego de speculâ turres contemplor & arces,
 Quæque parent Syrijs diuisa regna plagis.
 Et sicunde Puer varijs occurrit in agris,
 Illicet hunc IESVM suspicor esse meum:
 Aut mihi de tenero qui nunciet omen IESV,
 Aut memor huc saltem nuncia verba ferat.
 Inde cauis procurro vijs, & compita scindo;
 Rursus inexpertas sedula lustro plagas.
 Pulueræ nubis si quis globus errat arenis;
 Aduena fors Pueri de pede puluis adest.
 Si Zephyrus dubias quid lene susurrat ad aures,
 Nunciat hic IESVM forsan adesse meum.
 Et volucris folium si mobile palpitât aurâ;
 Dico gemeas: denso fortè later folio.
 Denique si qua breues arctant vestigia sulcos;
 Has memores IESV suspicor ire notas.
 Omnibus in rebus sic auguror omnia vota.
 Omnibus at votis lugubre capto nihil.
 Quò magè promta sequor, minus adsequor orba Puellû.
 Et magè me perdo, quo magè quæro Deum.
 Nec tot adhuc reuocatur amans Puer ille querelis,
 Quem mare, quem tellus, quem tenet æthra suum.
 Heu! malè nunc pietas artes exercet amoris;
 Ars si nulla Deum corde, manuue capit,
 Qua capiam nunc arte, capi si corde Parentis
 Abnuat; vnde sibi retia texit Amor?
 Hic quæ vena trahit venam, fibra plurima fibram:
 Dic pia fila, quibus construat arte plagas.
 Quo si corde capi velit, vt sacra præda parenti;
 Viuet ad hanc prædam bis sibi salua parens.
 Nec poterit, (mors frange tuos, iam vinceris, arcus.)
 Dixit Amor, vitæ vita secunda mori.

H iij

ERo

120

Esto vel extremo lethi de frigore vultus
Falleat : his gliscet ignea vena fibris.
Nam fata vita Deo nullis obnoxia damnis:
Post animam hoc animus corde superstes erit.
Vnde vel egelidis mors cede sepulta fauillis,
Vira sub exsanguis posthuma corde salit.
Nec valet his animæ vis ignea cedere venis:
Queis Puer hæret amans, cederet exsul amor?
Attamen his oculis cessit, qui cedere fibris
Nescit, adest semper, qui mihi semper abest.

LIBER